

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Institutionum Juris Canonici Sive Primorum totius Sacrae
Jurisprudentiae Elementorum. Libri Quatuor**

Febeo, Francesco Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1704

VD18 13560743-001

Tit. XVI. De Suspensione

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63052)

T I T. XVI.

De Suspensione.

1. **A**Lia censuræ Ecclesiasticæ species est suspensio, censura videlicet qua Minister Ecclesiæ ob culpam exercere prohibetur functiones Ecclesiasticas, aut aliqua Ecclesiastica potestate uti. Inde fit laicum non esse capacem suspensionis Ecclesiasticæ sed solum Clericum, quacumque dignitate præfulgeat, etiam Episcopali, quamvis cæteroquin jure cautum sit in *cap. Quia periculosum 4. de sent. excom. in 6.* ut sub generali sententia suspensionis, sicut & interdicti, latæ à Jure, non intelligantur comprehensi Episcopi & eorum Superiores, nisi specialiter exprimantur, quod ipsorum privilegium non extendi ad excommunicationem, docet ibid. *Glos. vers. suspensionis.* Inde etiam fit suspensionem ferri posse non tantum in particulares personas, sed etiam in Communitatem, puta in totum Capitulum, interdicendo illi usum alicujus Ecclesiasticæ potestatis, cujus cæteroquin munere fungi posset, ut constat ex *cap. un. Ne sede vacante in 6. & ex Trid. sess. 24. de refor. cap. 16.*

2. Triplex est suspensionis species; alia à beneficio; alia ab officio, quæ rursus subdividitur

tur in suspensionem ab officio Ordinis , quæ impedit Ordinis exercitium, & in suspensionem ab officio jurisdictionis , quæ prohibet jurisdictionis administrationem , alia ab officio simul & beneficio. Omnes istæ suspensionum species possunt esse vel totales vel partiales, prout privant vel in totum vel solum partialiter administratione officii aut beneficii , aut utriusque. Notant tamen Authores quod si suspensio absolutè feratur , intelligi debeat de suspensione ab officio & beneficio simul , quia in tali casu non est unde generale nomen suspensionis limitari potius debeat ad unam suspensionis speciem, quam ad aliam.

3. Suspensio ferri potest vel perpetua hoc est absque temporis determinatione , vel temporalis hoc est pro certa dumtaxat temporis duratione , in quo tamen casu suspensio potius habet rationem cujusdam poenæ , quam censuræ medicinalis. Item ferri potest vel ab homine seu per sententiam hominis , vel à Jure seu per ipsum statutum legis.

4. Suspensionem à Jure ferre potest solus ille , qui potest legem ferre : suspensionem autem ab homine regulariter ferre non potest, nisi qui potest excommunicare, unde sicut ad ferendam excommunicationem , ita & ad ferendam suspensionem requiritur Ecclesiastica jurisdictio expedita in foro externo in eos qui suspendendi sunt.

5. For-

5. Forma ferendæ suspensionis non est in jure præscripta, sed sufficit ut verbis exprimatür ad eam declarandam accommodatis. Debet tamen in scriptis ferri expressa causa seu peccato propter quod fertur, & præcedente monitione, reliquisque servatis, quæ notavimus in *tit. præced. n. 15.*

6. Effectus suspensionis, præter supradicta impedimenta ab administratione Ordinis aut beneficii, est etiam irregularitas, quæ incurritur à suspensio, si solemniter exerceat actum aliquem proprium Ordinis à quo suspensus est, de quo tamen vide quæ diximus in *tit. 12. d. n. 4.*

7. Suspensio semel incurfa, si lata fuit solum ad certum tempus, elapfo eo tempore cessat absque alia absolutione, ut post *Gloss. in Clem. 1. de decimis v. donec* & in *c. Sacra de sent. excomm. v. per mensem*, aliosque Doctores, tradit *Suar. de cens. disp. 25. sect. 1. num. 3.* At si lata fuit indeterminate quoad tempus & per modum pœnæ medicinalis, non nisi per absolutionem tollitur, ut significat prior *Glos. citata*, quæ absolutio, relate ad suspensionem ab homine specialiter latam, dari potest regulariter ab eo qui suspensionem tulit, aut ejus successore in dignitate, nisi eis fuerit prohibitum; relate autem ad suspensiones per modum pœnæ medicinalis à Jure generaliter latis, absolutio dari potest ab Episcopo, dummodo suspensus à contumacia

cia recesserit, & Summus Pontifex absolutionem sibi non reservaverit, ut desumitur ex *cap. Nuper 29. de sent. excomm.* ubi dicitur quod cum conditor Canonis absolutionem sibi non reservat, concedere videtur facultatem aliis relaxandi.

8. Quod si suspensio lata sit à Jure per modum puræ poenæ absque ulla temporis determinatione, utrum in eo casu possit Episcopus illam absolvere, est quæstio à Canonistis agitata, & varie à variis resoluta, ut videri potest apud Castrop. *de Cens. disp. 4. puncto 9. n. 5. & 6.* aliosque ab ipso relatos.

9. Quod autem attinet ad suspensionem latam expressè in perpetuum & absque spe restitutionis, quæ proprio nomine dicitur depositio, dicitur infra in speciali tit. *de depositione & degradatione.*

T I T. XVII.

De Ecclesiastico Interdicto.

1. Tertia Ecclesiasticæ censuræ species est Interdictum, quo nomine venit Ecclesiastica illa censura, per quam prohibetur participatio certorum Sacramentorum, nec non officiorum Divinorum & Ecclesiasticæ sepulturæ, quatenus ea sunt bona quædam spiritualia à fidelibus